

DET ER DET TALTE ORD, DER GÆLDER

**Socialministerens tale ved samråd i Folketingets
Socialudvalg torsdag den 6. april 2006 kl. 15.30
(SOU alm. del – samrådsspørgsmål H)**

Samrådsspørgsmål H:

”Ministeren bedes oplyse, hvilke initiativer ministeren påtænker for at forbedre forholdene, herunder de sociale forhold, for de prostituerede. Ministeren bedes i den forbindelse redegøre for, hvad hun konkret vil foretage sig i forhold til de problemstillinger, som skitseres i de vedlagte artikler fra Århus Stiftstidende (februar 2006), herunder spørgsmålet om øget fornedrelse, øget pression fra bagmændene (bl.a. i forhold til antallet af kunder, priser og seksuelle ydelser uden kondom) samt det stigende antal udenlandske prostituerede, hvoraf flere sandsynligvis er ofre for menneskehandel og derfor er særligt udsatte.”

Svar:

Tak for samrådet.

Jeg vil dele mit svar op i to dele. I første del redegør jeg for området hvor de prostituerede ikke er handlede og i anden del redegør jeg for de handlede prostituerede.

Initiativerne, lovgivningen og metoderne er nemlig forskellige på de to områder.

For så vidt angår de **kvinder, der ikke er handlede** bliver jeg spurgt om hvad jeg har tænkt mig at gøre for at forbedre de prostitueredes sociale forhold.

Jeg har ikke *tænkt* mig at gøre noget. Jeg gør noget.

I april 2005 kom regeringens bud på en indsats på prostitutionsområdet nemlig handlingsplanen "Et andet liv". Her kom vores bud på, hvad der er brug for at sætte i gang, for at de prostituerede kan få nogle valgmuligheder, som kan give dem et bedre liv. Handlingsplanen er den første af sin art her i Skandinavien.

Budskabet med handlingsplanen er klart. Med den er der igangsat en målrettet *social indsats* over for en gruppe, som ofte er blevet overset i det sociale arbejde.

Vi ved, at mange prostituerede har et liv med fx omsorgssvigt, institutionsophold og ringe skolebaggrund bag sig. Vi ved også, at prostitution ofte giver skadevirkninger i form af social isolation, fysiske smerter og lavt selvværd.

Kort sagt: Fortids traumer og skadevirkningerne af prostitution vil ofte lede til sygdom, isolation, sårbarhed og nedsat arbejdsevne. Og de komplekse problemer bidrager til at fastholde den enkelte i svære vilkår.

Det er netop årsagen til, at vi her i Danmark har valgt at se på prostitution som et *socialt* problem. Og det kommer også til udtryk i de anbefalinger, der er i "Et andet liv".

Med anbefalingerne i ”Et andet liv” bliver det muligt at iværksætte en helhedsorienteret indsats overfor den enkelte prostituerede, der tager højde for de komplekse problemstillinger, som vedkommende slås med.

En af de vigtigste anbefalinger er, at indsatsen på området skal samles ét sted. Erfaringerne har nemlig vist, at vi her har med et område at gøre, som kommunerne sjældent interesserer sig for, eller som de sjældent møder.

Derfor er Kompetencecenter Prostitution åbnet i januar i år. Centret vil når det er fuldt etableret den 1. august i år have i alt 3 afdelinger fordelt på København, Odense og Århus.

Kompetencecentret vil samle al ekspertise ét sted. Og herfra kan viden bredes ud til prostituerede, kommuner og andre i hele landet, der har brug for rådgivning.

Vi har valgt en landsdækkende løsning, fordi vi har måttet erkende, at det, der kræves, ikke lige er på hylderne i enhver kommune eller amt. Tabu, berøringsangst, mangel på faglig kunnen overfor den vanskelige samtale med en prostitueret er noget af det, som har udgjort en barriere.

Kompetencecenter Prostitution er allerede i gang med at få sætte de øvrige indsatser som anbefales i ”Et andet liv” i gang.

Det drejer sig blandt andet om følgende:

- De opsøgende teams, der skal give de prostituerede råd og vejledning om sociale og sundhedsmæssige forhold er startet op i Århus og de vil starte op i Odense den 1. april i år og i København den 1. august.
- Telefon- og internetrådgivningen, hvor de prostituerede kan henvende sig til anonymt, er åbnet.
- Informationspjecer målrettet prostituerede og kommuner er i gang med at blive omdelt,
- og de første skridt for at kunne tilbyde psykologhjælp til de prostituerede er taget.

Endelig er arbejdet med at uddanne personale på socialpædagogiske opholdssteder til at blive bedre at spotte unge, der er på vej ud i prostitution, startet.

Personalet skal lære de unge at forholde sig til egne grænser, følelser og sex i sammenhæng, så de ikke kommer ud i et liv, de ikke kan overskue konsekvenserne af.

Jeg har ingen indflydelse på priserne på området, eller hvor mange kunder de prostituerede tager, men til gengæld kan jeg give de prostituerede nogle tilbud, der gør det muligt for dem at træffe nogle valg.

Det er naturligvis frivilligt, om de prostituerede vil *bruge* de tilbud, der kommer, og der er ikke krav om at skulle forlade prostitutionen for at få hjælp og vejledning.

Tvang og missionering er derfor *ikke* en del af konceptet. Nej, det handler om, at den enkelte skal kunne vælge nogle tilbud til og fra og ikke fastholdes i prostitution. Der skal være et andet tilbud, hvis det er et andet liv, der ønskes.

Derved bliver det en indsats, der bygger på medinddragelse, muligheder og dialog med den enkelte prostituerede. Det tror jeg på, er den rigtig tilgang i den sociale indsats på det her område.

Det er mit håb at de tilbud der nu er kommet vil styrke den enkelte prostituerede i at passe på sig selv og understøtte den enkelte i at kunne vælge et andet liv hvis det er det vedkommende ønsker.

Bekæmpelse af **handel med kvinder til prostitution** er et af de indsatsområder, jeg som ligestillingsminister kontinuerligt har fokus på.

Handel med kvinder, er en af vor tids mest horrible forbrydelser mod mennesker. At kvinder bliver handlet som kvæg til et liv under tvang og umenneskelige forhold, kalder naturligvis på handling fra regeringens side.

I december 2002 lancerede regeringen en handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel, hvor indsatsen fokuserer på støtte til ofrene og forebyggelse af handel med kvinder. Retsforfølgelsen af bagmændene er også blevet styrket. Jeg ved, at Justitsministeren vil komme nærmere ind på efterforskningen i de konkrete sager fra Århus.

En af kerneaktiviteterne i den danske handlingsplan er det opsøgende arbejde. Kulturmedarbejdere, der taler kvindernes sprog opsøger kvinderne der hvor de er, nemlig på gaden og på massageklinikker. Der er produceret informationsmateriale til ofre om rettigheder og muligheder for støtte i Danmark på 11 sprog. Materialet uddeles og bruges også som indgang til en snak med ofrene om deres situation.

Det opsøgende arbejde udføres blandt udenlandske prostituerede kvinder i København, Vejle Amt, Sønderjyllands Amt samt Århus.

Kvinderne kan få juridisk og lægelig bistand samt psykologhjælp, hvis der er behov for det. Det er især sundhedstilbudene, som kvinderne efterspørger.

Som handlet kvinde har man ret til ophold i et beskyttet hus. Det har 70 kvinder pr marts 2006 benyttet sig af, ligesom vi i januar 2006 har igangsat et pilotprojekt på to af landets krisecentre, hvor handlede kvinder, som vurderes at have et mindre beskyttelsesbehov kan opholde sig.

Endeligt er det vigtigt, at vi sender kvinderne forsvarligt tilbage til deres hjemlande. Reden - STOP Kvindehandel har, som en del af handlingsplanen, opbygget et internationalt netværk til organisationer i kvindernes hjemlande. De har kontakt til over 100 organisationer verden over, som kan modtage kvinderne, når de vender hjem tilbage, og dermed mindske risikoen for, at kvinderne igen falder i klørne på bagmændene.

Når vi taler forebyggelse af handel med kvinder til prostitution, mener jeg også, at det er relevant at se på, hvordan vi kan begrænse efterspørgslen af køb af seksuelle ydelser hos prostituerede, som er ofre for handel. Kampagnen vil blive lanceret til efteråret.

Endeligt vil jeg nævne, at Udenrigsministeriet i 2005 har afsat 29 mio kr i perioden 2005-2008 til bekæmpelse af menneskehandel i Belarus, Moldava og Ukraine. Handel med mennesker er et udbredt problem i Naboskabslandene pga. de sociale og økonomiske uligheder i samfundene. Programmet vil både fokusere på forebyggende aktiviteter, på retshåndhævelse og på kapacitetsopbygning hos myndigheder og civilorganisationer.

Aktiviteterne under handlingsplanen løber 2006 ud. Derfor vil jeg i år have evalueret effekten af de mange forskellige tiltag og metoder, der har været brugt i arbejdet de sidste par år. Det omfatter også en stillingtagen til 15-dages reglen, og jeg ved, at man allerede er i gang med at se på spørgsmålet i Integrationsministeriet.

Evalueringen vil give et godt grundlag for at beslutte, hvordan arbejdet fremover skal gribes an.

Regeringen har således allerede taget en række initiativer og jeg mener vi med handlingsplanerne har skabt fundamentet for en effektiv og helhedsorienteret indsats til gavn for de prostituerede kvinder, og de kvinder, som er ofre for kvindehandel.